

Predikan söndagen efter jul 2017

Tema: Guds barn

Texter: [Matt 2:13-23](#), [Jer 31:15-17](#), [Gal 4:4-7](#), [Ps 71:2-6](#)

Jesus var verkligen Guds barn. Han blev inte till på vanligt sätt, det var Guds Ande som gjorde att Maria blev gravid. Paulus skriver i Galaterbrevet att också vi, som har fått Guds Ande i våra hjärtan, är Guds barn. Vi är som Jesus, men ändå inte.

Vad är det som gör oss till Guds barn?

Lyssna till den här berättelsen:

Josef, Jesus styvpappa, var en enkel snickare. Maria var en alldeles vanlig flicka. När Jesus föddes blev han barn till helt vanliga och enkla föräldrar.

Vi kan också leva enkelt, precis som Jesus. Men det är inte enkelheten som gör oss till Guds barn.

Det var natt när Jesus föddes. Änglarna i himlen sjöng om honom för herdarna som vaktade sina får, och herdarna gick sedan och sökte rätt på Jesus. Några stjärntydare reste långa vägar för att komma och ge dyrbara presenter till Jesus. Han fick verkligen mycket uppmärksamhet, så liten han var.

Vi kan också få mycket uppmärksamhet, precis som Jesus. Men det är inte uppmärksamheten som gör oss till Guds barn.

En natt, alldeles efter att stjärntydarna hade åkt hem, hade Josef en dröm. Han såg en ängel från Gud. Ängeln sa till honom att han skulle ta med sig sin fru Maria och Jesus, deras lilla barn och flytta till Egypten. Eller rättare sagt, fly till Egypten. För ängeln sa att kejsaren, Herodes, var ursinnig, och tänkte döda Jesus.

Drömmen som Josef drömde var mycket tydlig, och gjorde starkt intryck på honom, så när han hade vaknat berättade han för Maria vad han hade drömt. Eftersom Maria själv hade mött en ängel som hade berättat någonting för henne som hon inte visste, och som sedan visade sig vara

sant, så trodde hon på Josefs dröm. Så de bestämde sig för att göra som ängeln hade sagt i drömmen. De packade ihop sina saker, och gav sig iväg till Egypten.

Jesus flydde till ett annat land, som många, allt för många människor gör idag.

Vi kan också bli tvingade att fly till ett annat land, precis som Jesus. Men det är inte flykten som gör oss till Guds barn.

Det var en lång resa, och de pratade mycket om att Jesus var i fara. Varför ville Herodes döda deras lilla pojke?

Under resan sjöng de psalmer ur sin bönbok, Psaltaren. Särskilt den här: *"Du som är trofast, hjälp mig, befria mig, lyssna på mig och rädda mig. Var min klippa dit jag kan fly, borgen där jag finner räddning. Ja, du är min klippa och min borg. Befria mig, Gud, ur de ondas grepp, rädda mig undan gudlösa våldsmän. Du är mitt hopp, o Herre, min Gud, min trygghet ända från min ungdom. Från min första stund har du varit mitt stöd, från moderlivet min styrka, jag sjunger ständigt ditt lov."*

När de sjöng de välkända psalmerna kände de sig trygga. De visste att Israels Gud var med dem, och att de inte behövde vara rädda för Herodes.

Jesus och hans familj sjöng psaltarpsalmer, för att be till Gud och för att påminna sig om vem Gud är och vilka de själva var.

Vi kan också be och sjunga psaltarpsalmer, precis som Jesus. Men det är inte bönen och sången som gör oss till Guds barn.

Stjärntydarna hade ljugit för Herodes, och lurat honom. De ville inte att han skulle döda judarnas nyfödde kung. När Herodes förstod att hans hade blivit lurad blev han vansinnigt arg. Han blev så arg att han skickade ut sina soldater till Betlehemområdet och tvingade dem att döda alla små pojkar som bodde där, ända upp till två års ålder.

Jesus var hatad redan från början. Kejsaren dödade massor av små barn för att han egentligen ville döda Jesus.

Vi kan också bli hatade, precis som Jesus. Men det är inte hatet som gör oss till Guds barn.

Det var många judiska familjer som drabbades av Herodes mord på alla de små barnen, och många var de hem där man sörjde sina döda små pojkar. Då mindes de vad profeten Jeremia hade sagt, det som stod i de profetiska skrifterna, att det skulle komma en dag då många barn skulle dödas: *"Så säger Herren: Rop hörs i Rama, klagan och bitter gråt: Rakel gråter över sina barn. Hon låter inte trösta sig, ty hennes barn finns inte mer."* De som hade förlorat sina små pojkar var fortfarande lika ledsna, och sörjde fortfarande sina barn något alldeles förfärligt. Men de tänkte samtidigt på sitt folks hopp, att Gud skulle ta hand om dem, och rädda dem.

Jesus föddes i en judisk familj och levde som jude hela sitt liv.

Vi kan också vara judar, precis som Jesus, eller konvertera till judendomen, och leva som judar. Men det gör oss inte till Guds barn.

Josef bodde en tid med Maria och sin son i Egypten. Han tänkte på vad profeten Jeremia hade sagt. Han mindes att det stod: *"Så säger Herren: Hör upp med din klagan, gråt inte mer! Du skall få lön för din möda, säger Herren, de skall återvända från fiendeland. Det finns hopp för din framtid, säger Herren, dina barn skall vända hem till sitt land."* Så när han drömde att en ängel kom till honom och sa att han skulle flytta hem igen, för att de som ville döda Jesus nu hade dött, då blev han och Maria glada, och packade ihop sina saker och gav sig av tillbaka till sitt eget land. Men de var fortfarande lite oroliga. Skulle de resa tillbaka till Betlehem, som låg i Judéen? Nej, det vågade de nog inte. I stället flyttade de till den gallileiska staden Nasaret, och där växte Jesus upp till en vuxen man.

Jesus hade föräldrar som trodde på Gud, som bad till Gud och lyssnade till Gud.

Vi kan också växa upp i en gudstroende familj. Men det är inte familjens tro som gör oss till Guds barn.

Jesus blev Guds barn på jorden genom att födas. Det var allt. Det är också allt vi behöver göra för att bli som han. Vi behöver födas. Inte som vi en gång föddes av våra mödrar, men en gång till, och den gången av Gud själv.

Vi hade inte kunnat bli Guds barn om inte Jesus hade gått före, och banat väg för oss. Han levde vårt liv, och dog vår död, för att sedan bli levande igen, för vår skull.

När vi föds av Gud, och blir Guds barn, då blir vi som Jesus, och då får del av allt det som Jesus vann åt oss genom sin död och uppståndelse.

Jag läser dagens episteltext, som är hämtad från Galaterbrevets 4 kapitel.

”Men när tiden var inne sände Gud sin son, född av en kvinna och född att stå under lagen, för att han skulle friköpa dem som står under lagen och vi få söners rätt. Och eftersom ni är söner har Gud sänt sin sons ande in i vårt hjärta, och den ropar: ”Abba! Fader!” Alltså är du inte längre slav, utan son. Och är du son har Gud också gjort dig till arvtagare.” (Gal 4:4-7)

Amen